

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Ianuarie.

Camera din Pesta se ocupă acum cu lucruri foarte neînsemnate.

În ședința de alaltaeri s'a primit convențiunea comercială cu Franca în a treia cetire și s'a desbătut o cauză electorală din cercul Selagiului.

Faimele despre crisa ministerială în Viena iarăși se ivesc. Se vorbește că Coronini și Suess vor primi portfoiuri. Coronini a fost la desbaterea despre tractatul dela Berlin vorbitorul general și Suess raportorul părerei maiorității.

Precum crisa ministerială numai are sfârșit așa și pertractările despre convențiunea între Austro-Ungaria și Turcia. După o pauză mai îndelungată s'a încredințat acum contele Zichy, căruia fu atașat consilierul Kosjek, cu continuarea pertractărilor. Despre consilierul Kosjek se dice, că ar cunoaște bine relațiile turcesci. Din partea turcească s'a designat Caratheodory și Ali-Pașa. Călătorii, cari vin din părțile Novi-Bazarului spun însă, că Turcia lucră pe acolo la fortificații! „Pester Lloyd” ne mângăie, dicând că ședința cea dintăiu, ce s'a ținut la Constantinopole de acei plenipotentiați ar fi făcut bună impresie asupra delegaților austriaci. Caratheodory-Pașa s'a aretat aplicat a accepta în modul cel mai loial conșecențele tractatului dela Berlin.

Între Români și Ruși s'a ivit de nou diferenții la limitarea graniței nouă a Besarabiei. Români insistă, ca granița dela Ismail la Reni, să se tragă așa precum a avut ea valoare până acuma față de Turcia, adică dealungul malului stâng al Dunării. Articolul XLV al tractatului dela Berlin nu conține în aceasta privință dispozițiuni speciale, prin urmare aci trebuie să aibă loc dispozițiunile generale; și de altcum România are să restituie numai acel teritoriu, care l a primit prin tractatul dela Paris. Comisariul rusesc se pro-

voacă la obicei și pretinde, ca valescă adică linia, care merge prin cea mai aședată parte a riului, se formeze granița. Representantul Austro-Ungariei este în partea comisariului român. Domnitorul a asternut camerilor române un nunțiu, prin care se declară necesitatea modificării articolului VII din constituție.

Franca ne-a surprins astăzi cu o scire importantă. Presidentul republicei Mac-Mahon și a dat dimisiunea. Congresul îndată s'a intrunit și primind dimisiunea a ales pre presidentul camerei Grevy de president al republicei pentru periodul de șapte ani. Maioritatea prin care fu ales Grevy a fost atât de imosantă, încât din 670 voturi, toate le-au intrunit afară de 7.

În cartirul general rusesc din Adrianopole doue evenimente atrag atențiunea tuturor: Unul este scirea, vestită de generarul Toleben prin un ordin de di, că împăratul Alecsandru îngrijit în modul cel mai sincer pentru susținerea păcii și pentru binele popoarelor ale imperiului seu imens, a dat mandat guvernului seu, ca se delătore toate pedecile și să încheia pacea definitivă cu Turcia. Pentru a dovedi serioșitatea a acestei a sale voințe Maj. Sa și a dat de nou cuvântul de onoare, că în Maiu viitor armata rusască de ocupațiune va deșerta irrevocabil Rumelia și se va reintoarce la Rusia. Al doilea eveniment este sfatul, care principele Dondukoff-Korsakoff l a dat Bulgarilor din Rumelia ca singurul mijloc pentru a ajunge cât mai îngrabă la scopul lor dorit: unirea țărilor bulgare. Acest sfat nu constă în alteceva decât în insistența în formă peremtorică a poporului bulgar în contra de numirei unui guvern general grec, armean, sau în deobște levantin. Amenințarea Bulgarilor a se scula națiunea întreagă și lupta pe moarte și viață, dacă nu li se va implini dorința lor,

se exprimă tot mai tare și fără șfială.

„Pol. Cor.” comunică astăzi din Londra în aceasta privință: „În cercurile diplomatice de aici s'a ventilat mult în zilele din urmă cestiunea Rumeliei răsăritene. Este chiar pozitiv, că această cestiune a fost obiectul principal, cu care s'a ocupat consiliul de ministrii de ieri. Dela propunerea unei ocupațiuni micste s'a abătut cu totul. Se crede, că o eventuală rescoală cu scop a unii Rumelia răsăritană cu Bulgaria ușor se va pute suprima de către trupele turcesci, cu atât mai mult cu cât în rebelul din urmă Bulgarii s'au dovedit de soldați foarte rei. Cât privește prolongațiunea funcțiunei comisiei europene, s'a cređut la început, că aceasta s'ar pute eșecuta și fără previa înțelegere cu puterile; în sfârșit însă s'a hotărît a merge calea dreaptă, pentru a nu da unei puteri particulare pretestul a modifica tractatul dela Berlin fără conșelegerea puterilor. Tot de odată guvernul englez a trimis comisariului seu Sir Drummond Wolff instrucțiuni urgente, a înțefi lucrarea noului statut organic, pentru ca administrațiunea autonomă să se poată instala înaintea terminului ficsat în tractat pentru deșertarea rusască.

Prin o depeșă, comunicată de „Neue fr. Presse” Poarta s'ar fi învoit la cedarea districtului dela Janina Greciei, și ast-fel diferențele turcesci-grecesce ar fi complanate.

Situațiunea internă a Austriei.

Era peste putință, ca întâmplările petrecute în Orient să nu aibă înriurire asupra vieții interne din Austria. Astăzi legăturile organice între deosebitele state europene sânt atât de strinse, încât ori ce schimbare mai mare în organismul vre unuia dintre ele are înriurire asupra celorlalte. Nici unul dintre statele europene nu aternă însă de întâmplările esterne

atât de mult ca poliglota împărăție a Habsburgilor.

Aceasta s'a simțit numai decât la începutul resboiului trecut când se răspândiseră fel de fel de îngrijiri și se stêrniseră fel de fel de mișcări după tendențe ale popoarelor intrunite în Austria.

Dualismul era la anul 1866 o conșecență a situației. În deosebi Maghiarii păreau atunci un popor cu multă energie și mult bun simț politic și bucurându-se de încrederea popoarelor apusene, treceau de singurul popor capabil, a ține disciplina în partea orientală a împărăției. Încetul cu încetul însă popoarele apusene și au pierdut acele iluziuni și mai ales în urma numărăroaselor greșeli politice pe care Maghiarii le-a făcut în cursul resboiului, opinia publică a Europei s'a îndreptat contra lor. Europa i-a vedut pe Maghiari la faptă și astăzi ei numai sânt națiunea poporală de odinioară.

În acelaș timp resboiul a schimbat proporțiunile de putere în împărăție. După ocuparea Bosniei și a Erțegovinei, după întemeierea principatului bulgar și după mărirea teritorială a Serbiei, elementul slav din Austria a câștigat o mai mare trecere și era peste putință, ca să cadă mii și mii de curcani pe câmpiile Bulgariei și ca Românii din România se împletească cununii de lauri, fără ca Românii din împărăția Habsburgilor să se simță mai în putere, și fără ca ei să câștige o mai mare trecere cu deosebire la curte și în cercurile militare. Astfel astăzi mai multe elemente din Austria, nesocotite până acum, numai anevoiă pot să fie trecute cu vederea.

Renoirea pactului dualist a întâmpinat atâtea greutăți, încât aceste greutăți însăși ne încredințează, că acest pact astăzi e o creațiune silnică și nepotrivită cu situația împărăției. Chiar după încheierea acestui pact, diarele europene perd obiceiul de a dice „Austro-Ungaria” ci încep a dice iarăși Austria; iară

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

VI.

Parisul monumental.

Piața Bastillei și columna Iuliană. — Piața și columna Vendôme. — Louvre și Tuileries: Arcul de triumf și ruinele. — Museele Louverului: în specie artefactele Egiptului, Assiriei și Phoeniciei, museele de sculpturi și de picturi. — Ceva despre viața socială în Paris. (Urmare).

În sfârșit ne-a apucat sara în Louvre, și acum trebuie să l părășim. Eșim din Louvre, dar eșim cu aceea plăcută convingere, că de o parte noi am avut astăzi ocaziune să aruncăm o privire fugitivă asupra artefactelor omenimei din toate timpurile și din toate părțile lunei, iar de altă parte, că numai Parisul posedă un atare mușeu universal și că Francezii sânt acea națiune, carea a avut puterea și înțelepciunea de a arangia o atare esposițiune istorică permanentă, un „mușeu al lunei”!

Cu Louvre ne luăm adio dela Parisul monumental, dar înainte de a ne

despărți de tot de grandiosul Paris vom cerca a pătrunde puțin și în „viața socială” din acest Babylon nou.

E lucru firesc, că eu, după ce am petrecut în Paris numai două săptămâni, nu pot fi inițiat practice în toate referințele vieții sociale și poporale; pentrucă în această cestiune am avut prea puțin timp și prea puțină ocaziune de a face esperință proprie. Cu toate aceste voi amintî unele din observațiunile mele proprie, precum și din acele, la ale căror cunoscință am ajuns prin conversațiuni cu Români, cari petrec de mai mult timp în Paris.

De altmintrea romanele și piesele teatrale franceze ce s'au lățit preste toată lumea, apoi foiletoanele și referadele despre festivitățile, amusemențele, demonstrațiunile politice, ba chiar și despre procesele criminale și despre cele mai subordonate întâmplări zilnice din Paris, ce le putem cetî în gazetele tuturor națiunilor, preparează pe ori care lector cult în cunoascerea vieții parisiane. Din această cauză când sosim în Paris, viața de aci nu ne pare

tocmai așa de străină, ca și când soșim într'un alt oraș mare nou încă necunoscut.

Înainte de toate observăm în ziua primă, că Parisianul întâmpină pe ori care străin cu cea mai mare neîncredere. Prin toate locurile, pe unde am umblat, am dat de Francezi, cari, așdind, că noi vorbim o limbă lor străină își șoptiră cuvintele: „voilă des Prusians”! Iată nisce Prusiani! Pare că toți străinii sânt numai Prusiani. — Odată, apostrofându-mă un Francez iarăși cu c. vintele amintite, așa m'am necăjit, de i-am strigat românesc: „sânt Român, domnule, și nu Prusian”! — „Pardon monsieur!” fu respunsul seu și se duse pe aci încolo.

Trebuie, că e grozavă ura Parisianilor contra Prusianilor și în genere contra Nemților. Aceasta am esperiat o în restaurațiunea în carea prândiam de comun. Acolo aflăm din întâmplare, că casierița vorbește bine nemțesce și pentru aceea și noi vorbirăm odată cu dâna în această limbă, ce o cunoșeam mai bine. În ziua următoare însă casierița era mută, pentru

că șeful o oprise de a mai conversa cu noi nemțesce, de sigur din temere, că și va perde oaspeții de naționalitate franceză, dacă acestia vor așdî, că în localul seu se vorbește și nemțesce!

De altă parte Parisianul ne pare puțin cam închipuit în acea privință, că la ori ce ocaziune își dă aspectul unui patron, ca și când oamenii numai în Paris și ar pute însuși maniere bune, cultura socială și preste tot arta de a trăi.

Compatrioții nostri, cari trăiesc în Paris, ne spun, că burgessii parisiani în genere nu sânt ospitali, ceea ce provine de acolo, că neguțatoriul, învêțatul, rentieriul, cu un cuvânt mai toți burgessii parisiani petrec timpul sau absorbiți în afacerile lor de subsistință, sau să recrează de o parte în cel mai restrins cerc al familiei lor, de altă parte caută distracțiuni acolo, unde petrec și străinii, adică în teatre, cluburi, cafenele, pe promenade etc. Iar dacă cu toate aceste un străin află intrare într'o casă, atunci trebuie să rămână așa dicând mut, căci con-

În Austria însă și sentimentul de unitate devine din ce în ce mai puternic. Ministerul, ce a renoit pactul, cade și acum se vorbește despre dizolvarea parlamentului ce a votat proiectele de lege privitoare la dualism, fără ca să se ridice vre-un glas contra acestei eventuale dizolvări. Cu deosebire în țările de preste Laita a ajuns a fi covârșitor sentimentul, că trebuie să se inaugureze o eră nouă.

În sfârșit se încep și negocierile cu Cechii pasiviști, care, simțind că vremile s'au schimbat, sunt gata să se înțeleagă cu Nemții. Toate încercările Maghiarilor de a face să se curme aceste negocieri rămân zadarnice, și diarele vieneze cari până acum susțineau orbiș pe Maghiari, se îndreptează contra lor, îi numesc trînători ai împărăției, ce risipesc banii adunați din sudoarea altora, îi trag la răspundere ca pe niște adevărați pricinitori ai calamităților financiare și în cele din urmă îi întreabă! voi patru milioane de oameni, de unde luați voi dreptul și puterea de a reprezenta împărăția și de a asupri alte 10 milioane de oameni?

Într'un cuvânt, temelia sistemului dualist, buna înțelegere între Maghiari și Nemți, s'a sgduit: aceasta e adevărată cauză a nedomiririi, ce a cuprins curcurele politice din Austria, a crizei ministeriale și a desorganizării partidelor austriace atât de disciplinate până acum. Numai există în Viena acel partid al amicilor constituțiunii, care până acum a susținut dualismul cu toate consecințele lui.

Poate că dualismul se va mai susține cu organizație de oportunitate: Maghiarii însă vor trebui să-i aducă atât de mari sacrificii, încât se vor ruina pentru densu, căci, după cum astăzi stau lucrurile în Viena, numai anevoie se va pute constitui un cabinet austriac, ce este gata a le da mână de ajutor. „Timpul.“

Francia și România.

Pentru a vedea raporturile, ce există astăzi între România și Francia reproducem în următoarele două glasure franceze.

„La Republique Française“ dela 17 Ianuarie diarul lui Gambetta publică următorul însemnat articol asupra României:

România fiind acum un Stat independent, credem că a sosit timpul pentru ca ea să fie tratată ca atare de către puteri. Unul dintre guvernele care au semnat tratatul din Berlin, Austro-Ungaria, a întrecut pe toți, acreditând pe lângă principele Carol la București un ministru reședinte.

versațiunea este de natură de tot locală și tractează specialmente despre întâmplările zilnice din oraș, despre modă, lectură nouă, cuină etc. adecă despre lucruri, față de cari un străin e silit să tacă fără voia. Tot ce nu e Francez e eschis de cetățânimea parisiiană prin un mur chinezesc!

Alta este viața în cercurile sociale mai înalte. Aci sunt în floare soarelele strălucite, arangiate de dignitari înalți de stat, de financieri și industriali avuți, cari toți emulează în decorațiunea localităților, și sunt superbi, dacă în ziua venitoare foile bulevardelor laudă lucsul străordinar în toilettele damelor și înșiră catalogul elitei oaspeților, cari au participat la o atare soarea, și dacă în urmă descriu avuția buffetului ce s'a servit. Dar și în cercurile societății înalte certe politice au deschis un abis adânc. Așa d. e. în saloanele faubourgului St. Germain se adună numai marquisii, abatii și preste tot aristocrații legitimisti; iar în St. Honore și pe bulevardul Haustmann prevalează lumea bonapartistă și orleanistică,

Nu înțelegem pentru ce celelalte puteri întârziează așa de mult de a urma acest exemplu. Nu e treaba noastră a dicta celorlalte țeri modul lor de purtare; însă, în ceia ce privește politica Franciei față de România, credem că avem dreptul se spunem ceia ce cugetăm.

„Nouă ni se pare că ar fi demn de guvernul Republicei franceze, demn de națiunea care mai mult de cât ori care alta a contribuit la emanciparea popoarelor latine și care a făcut mai mult pentru fericirea lor, de a nu mai refusa viteazului principat dela țermii Dunării recunoascerea diplomatică a independenței sale atât de scump cumpărată și consacrată prin tractatul dela Berlin. Nu ne sunt necunoscute motivele invocate pentru aplicarea și justificarea acestei întârzieri. Articolul 44 din tractat stipulează ca de acum înainte să se stabilească în România libertatea religioasă: se scie, ce e drept, că până astăzi Israeliiți nu se bucurau în această țară de toate drepturile civile și politice. N'avem să cercetăm în acest moment dacă aceasta a fost adevărata cale, spre a asigura libertatea religioasă în România, fără a cauza în această țară o turburare socială destul de gravă; ne aflăm în fața unui test lămurit, unei otăriri luate de reprezentanții marelor puteri adunate; acesta este un fapt pozitiv, material, pe care toată lumea trebuie se îl respecte. Se dice dar că mai multe guverne, între care și al Franciei, nu vor consimți a intra în relațiuni regulate cu cabinetul din București, de cât atunci, când ostracismul care isbea pe Israeliiți va fi dispărut. Simțământul este generos; însă rămâne a scie, dacă guvernul nostru, singurul despre care avem să ne îngrijim, nu esagerează rigoarea sa în privința executării art. 44 din tractatul dela Berlin, Români au voit oare să reziste unei clause care era o condițiune pentru recunoascerea independenței lor? Nici de cum. În discursul prin care s'a deschis cea din urmă sesiune parlamentară, cabinetul a făcut declarațiunile cele mai lămurite în favoarea libertății religioase; în adresa votată de aceste Camere, aceleași declarațiuni au fost reînnoite și accentuate. Guvernul român a mers încă și mai departe: ca să demonstreze nestrămutata sa voință de a se supune Congresului, a numit Israeliiți în diferite funcțiuni civile, călcând astfel un articol al Constituțiunii, despre care e vorba astăzi să se revizuiască într'un sens liberal. România are o Constituțiune care poate fi revizuită de o adunare numită ad-hoc și care se va întruni în curând ca să facă să disperă din statutul or-

mestecată cu câte-va exemplare de venetici aventurari. Numai republica nouă încă nu s'a constituit într'o clasă separată, poate pentru că de o parte e reslătită preste tot Parisul, de altă parte pentru că n'are timp să se cupe prea mult cu modă și cu alte lucruri vane ce sunt instituțiuni imperiale.

De altminte poporul mai ține și astăzi la unele tradițiuni monarchice. Așa d. e. respectarea serbărilor bisericesci, de altă parte cursurile grandioase de cai, ce se arangează vara apoi balurile populare, iar iarna haltele cantante etc. deși sunt instituțiuni monarchice, au prins rădăcini prea adânci în viața poporului vesel, și republica serioasă în deșert cerească ale sterge sau ale substitui prin altele. La alte ocațiuni însă populațiunea parisiiană ofere cel mai serios și imposant spectaclu, când ea d. e. conduce la locul repausului ultim pe un favorit al națiunei sau pe unul din bărbații sei cei mari, după cum se întâmplă acum decurând la înmormântarea oficială a lui Thiers. Parisul întreg fii în picioare și alergă se aducă ultimul

ganic al Statului ori- ce dispozițiune contrară cu spiritul și cu litera art. 44. Ce se poate cere mai mult? Ni se dice că trebuie să acceptăm ca opera Adunării să fie îndeplinită. Nu sântem oare în fața unui început de executare cu totul satisfăcător? Dacă am avé a face cu un popor fanatic, această neîncredere s'ar explica poate; dar toleranța Românilor în materie religioasă este împinsă până la extremitate.

Toate cultele creștine s'au bucurat totdeauna în România de cea mai deplină libertate. Islamismul, pentru cuvinte politice foarte simple, judaismul, pentru cuvinte de economie socială mai complicate, au fost legalmente escluse dela cetățenie; dar în practică, mai mulți Israeliiți, conformându-se cu legile țerei, au putut să se bucure de toate drepturile recunoscute Românilor, cu mult mai înainte de 1878 și de Congresul din Berlin; am pute cita felurite dovezi. Ori cum ar fi, stabilirea libertății religioase cea mai largă este pe bună cale; guvernul român cere Europei, Franciei de a nu aștepta o ultimă formalitate ca să lege relațiuni cu densul. Noi nu putem crede că puterile vor mai stărui în refuzul lor. Puterea care este cea mai direct interesată la emanciparea elementului ebraic în România este Austria: cea mai mare parte a Israeliiților din Valachia și Moldova sunt de origine din Galiția; vedem însă că tocmai cabinetul din Viena a trimis cel dintâiu un ministru la București. Cancelaria austro-ungară a creșut de sigur, că este mai bine pentru cauza protegițiilor Europei și pentru supușii sei de religiunea evreiască, ca un agiute al ei să fie acolo gata a'i apăra; a creșut, că în loc de a lăsa guvernul român fără sprijin față cu prejudecățile retrograde în contra Israeliiților, este mai bine de a arăta alegătorilor români, că Europa îl susține în opera sa de reparare și că nu îi precumpănesce recunoascerea unei independențe al cărei preț a fost oarecum libertatea religioasă. Dacă Austria a hotărât astfel, cum Francia, care n'are supuși israeliiți de apărat în România, care a fost învățatoarea și tutoarea juneței române, care are în această mică, dar, vitează și stăruitoare naționalitate de pe țermurile Dunării, o soră devotată, iubitoare și credincioasă; cum, cu risicul de a vedé micșorându-se legitima sa influință, în această parte a Europei orientale, ar pute să mai existe de a numi un ministru la București? Am fost întrecuți de cabinetul dela Viena; trebuie să nu fim întrecuți de o altă putere geloasă de a ne succeda în afecțiunea ce au avut totdeauna Români pentru

noi. Dealtminte, nimic n'ar opri pe guvernul frances, acreditând pe agentul său, de a declara că voesce prin aceasta să facă act de încredere în dispozițiunile guvernului român, de și mântine în același timp ca o adevărată condițiune hotărâtoare aplicarea reformei cerute de congres și credem, că acest mod de a procedea ar fi de natură de a mări bunavoința a Românilor chiar în privința acestei reforme.“

„La Presse“ dela 19 Ianuarie scrie:

„Republica franceză de „Presse“ o mare satisfacere. Noi am arătat în diferite rânduri rațiunile ce militează în favoarea recunoascerii efective și imediate a României de către Francia. „Republica“ ese din reserva ce 's'a impus în această cestiune și, unindu-se cu opiniunea „Presei“, invoacă aceleași argumente pe care le-am dezvoltat noi în favoarea Latinilor dela Dunăre.

De vreme ce d. Gambetta s'a făcut avocatul Românilor în diuarul seu, ca și noi, densul nu poate lipsi de a face ceia ce este în puterea sa nu și intra noastră, usând de înalta și precumpănitoearea sa influință asupra d-lui Waddington, pentru a angagia și, la trebuință, a constringe pe ministru de a executa aceia ce Republica francesă consiliază a se face. Numirea unui ministru francez la București nu poate întârzi mai mult timp și onorabilul d. Rosetti va pute părăsi Parisul cu conștiința de a fi reușit pe deplin în misiunea încredințată zelului și patriotismului seu.“

Instrucțiunea în România.

Pentru întâia oară oficiul central de statistică, publică statistica învățământului din țară și aceasta pe anul scolar 1876—1877.

Sântem fericiți a avé înaintea noastră tabelele cifrelor pentru a judeca mersul instrucției în fie-care an.

Trebuie să mărturisim că oficiul statistic a avut să lupte cu mari dificultăți din partea personalului pentru a ajunge să ne dea rezultatele, ce ați le ascernem cetitorilor nostri.

D-nul cap al oficiului central însoțesce statistica învățământului cu următoarele cuvinte:

„Din multe și felurite cauze nenorocite s'au întârziat publicațiile bioului de statistică de lângă ministerul cultelor și instrucției publice; astfel că pentru întâia dată acum se publică statistica învățământului cu începere din anul scolar 1876—1877.

„Pe lângă această lucrare s'au a-

omagiu acestui bărbat meritat. O devoțiune patriotică într'un grad așa de înalt nu se mai află într'alte cetăți mari moderne, pentru că, după cum se scie, locuitorii din capitale sunt cu mult mai flegmatici, decât să-și părăsească afacerile, comoditățile și petrecerile obicinuite numai pentru a asista la un conduct, ce nu-i amusează și nu le aduce nici un folos. Numai Parisianii fac o excepțiune laudabilă, și atari manifestațiuni de adâncă recunoștință patriotică fac de sigur cea mai mare onoare nu numai poporului ci și eroului seu.

Mercurea în Decemvrie 1878.

I. Droc m. p.,
adm. prot.

Limba românească.

În frumoasa comedie Trei crai dela răsărit, care a fost jucată cu atâta succes la Teatrul cel mare din București în săptămâna trecută, d. B. P. Hasdeu ne înfățișează ca Moliere în *Les Précieuses Ridicules* și în scenele de căpete-

nie din *Les Femmes savantes*, trei tipuri deosebite de Români, desemnați de mână de măiestru, dintre care doi *Musiu Jorj* și *Numa Consule*, se întrec care de care să pocească limba românească. Cel dintâiu amestecă în frazele lui fel de fel de cuvinte și de forme franceze, al doilea vorbesce curata limbă academică, așa cum a creat-o faimosul dicționar al Academiei din București. Acești doi ciontitori de limbă sunt pedepsiți la sfârșitul piesei ca cele două fete din *Les Précieuses ridicules* și Trisotin din *Les Femmes savantes*, pe când al treilea, Petrică băiatul de prăvălie, care vorbesce curat limba românească, așa cum a făcut-o timpul și impregiurările așa cum au lăsat-o strămoșii, așa cum s'a păstrat în gura poporului, primesce ca resplată mâna frumuseții Marița. Petrică resumă la sfârșitul piesei această frumoasă și nemerită idee, într'un cântec, care a fost aplaudat de întreaga sală dând cea mai deplină a sa aprobare cuvintelor, pe care d. B. P. Hasdeu le pune în gura lui Petrică. Iacă această piesă:

lăturat mai multe tabele sinoptice în privința anilor școlari 1872—1877, pentru a se lua cunoștința pe scurt despre mersul instrucției din anul 1872, în care s'a înființat acest birou

de statistică, cărui s'a pus îndatorirea de a completa datele statistice pe anul următor 1878, când se va publica pentru întâia dată și statistica cultelor din România."

Recapitularea anului școlar 1876—77

Categorii școlare	Școli				Corpul didactic			Populația școlară		
	Băieți	Fete	Mixte	Total	Profesori	Profesoare	Total	Băieți	Fete	Total
Scoli primare rurale	1195	148	652	1995	1851	156	2007	47630	5492	53122
Scoli prim. urbane de băieți	134	—	—	134	347	—	347	16295	—	19295
Scoli prim. urbane de fete	—	110	—	110	—	218	218	—	8457	8457
Licee	7	—	—	7	132	—	132	2044	—	2044
Gimnasia	19	—	—	19	148	—	148	1956	—	1956
Seminarie	9	—	—	9	96	—	96	2923	—	2923
Scoli secundare de fete	—	9	—	9	43	30	73	—	659	659
Scoli normale	7	—	—	7	59	—	59	358	—	358
Diferite școli speciale	16	1	2	19	151	9	160	1173	149	1322
Universități	2	—	—	2	63	—	63	569	—	569
Scoli private	111	48	16	211	873	355	1228	8160	4532	12692
Total	1500	352	670	2522	3763	768	4531	84108	19289	103397

Recapitularea generală a instrucției, pe anii 1872—73 1876—77

Anii școlari	Școli de				Corp didactic			Populația școlară			Diferința asupra anului prec.					
	Băieți	Fete	Mixte	Total	Profesori	Profesoare	Total	Băieți	Fete	Total	Școli		Prof.		Școlari	
											In pl.	In m.	In pl.	In m.	In pl.	In m.
1872—73	2190	277	—	2467	3279	595	3874	82955	16195	99150	—	—	—	—	—	—
1873—74	1363	315	996	2674	3571	551	4122	85324	16932	102256	207	—	248	—	3106	—
1874—75	1301	319	1089	2709	3914	320	4234	110546	12837	123383	35	—	112	—	21127	—
1875—76	1978	346	529	2853	3803	648	4451	97244	20331	117575	144	—	217	—	—	5808
1876—77	1500	352	670	2522	3763	768	4531	84108	19289	103397	—	331	80	—	—	14178

Ciuma orientală.

Cu privire la România împărțim după „Neues Wiener Tagblatt“ următoarele, ce s'au pertractat în comisiunea sanitară din Viena:

Comisiunea s'a unit într-o proclamație, ca aceasta să primească măsurile împotriva cumei asupra căroră s'au înțeles Germania și Austro-Ungaria. Mai departe comisiunea a hotărât, să recomande ministerului, ca nealăturându-se România, și împotriva acesteia să aibă valoare aceleași măsuri, ce se execută față cu Rusia. — Într-o discuție foarte lungă s'a desbatut asupra primejdiei, care amenință de către gurile Dunărei, deoarece aceste sunt accesibile Rusiei și măsurile s'ar pute eluda din părțile acele. Cu privire la aceasta împregiurare s'a hotărât carantena Dunărei de jos fiind

Cugetarea românească
 Are portul românesc:
 Nu lăsați dar s'o ciontească
 Cei ce limba ne pocesc;
 Când Românul se îndârjește,
 Din țipăt când m'îl scoți,
 El îți toarnă românește
 Un blăstem de șapte coți!
 Când de dragoste s'aprinde,
 El vorbește lin și blând,
 În cât dorul te cuprinde
 Dulcea-i vorbă ascultând!
 Nici odată altă limbă
 De pe buze românești
 Nu ne îndoiaie, nu se schimbă
 După gândul ce gândesci!
 La mânia, la iubire,
 La suspin și chiuit,
 După chiar a noastră fire
 Graiul nostru e croit!
 La iubire, la mânia,
 La chiot și la suspin,
 România i Româniă
 Cu fagur și cu pelin!
 Sucind limba românească,
 Stricând graiul strămoșesc,
 După moda franțuzească
 Sau cu modul letinesc,
 Ne-am strîns mințile cu fracul
 Și simțul ne-am îmbrăcat
 Cu haina de unde dracul
 Copii și ia întărcat!
 Românimea cât trăiesce
 Graiul nu și l va lăsa;
 Să vorbim dar românește:
 Ori-ce neam cu limba sa!

B. P. Hasdeu.

Nu se putea dice mai bine și sub o formă mai plăcută.

Fr. Damé

de lipsă la aceasta măsură spriginul României.

Italia, fiind și ea amenințată de primejdia cumei prin importare pe vase, ce vin din marea neagră, a început a lua măsurile de lipsă. Astfel se înștiințează din Roma dto 27 Ianuarie: Un decret regal ordonă, că toate corăbiile, ce ajung din porturile rusești ale mării asovice și Mării negre, sunt a se supune reviziunii sanitare riguroase și desinfectiunii.

Scirile mai noue despre starea epidemiei în guvernamentul Astrachan sunt de natură liniștitoare. Din Petersburg se telegrafează între alte dto 29 l. c.: După înștiințare oficială în guvernamentul Astrahan de la 26 l. c. nu s'au mai ivit bolnavi epidemici. Toate măsurile de prezent sunt concentrate asupra desinfectiunii. Reproducem mai departe o telegramă din Petersburg tot dto 29 Ianuarie, care numai într-o parte a edițiunii numărului ultim a „Tel. rom.“ a putut intra. Eată-o: Guvernul (rusesc) a dispus cele mai energice măsuri împotriva epidemiei, arderea cadavrelor, formarea unei comisii igienice, trimiterea unui comisar general la Astrachan cu cele mai estinse plenipotențe, conchiemarea celebrităților medicale europene.

Impresia totală a scirilor atât despre starea epidemiei la vatra ei, cât și despre măsurile energice ale tuturor puterilor interesate mai nemijlocit este favorabilă.

Varietăți.

* (Necrolog). În Bucuresci la 13 ale curenteii a încetat din viață Dimitrie Iarcu, în etate de 61 ani.

El a fost unul din vechii profesori și contemporan al bătrânei generații din care au odrăslit nouele generații ale regenerării. Iarcu a scris diferite cărți didactice și a lăsat o scumpă suveniră amicilor și contemporanilor sei.

Înmormântarea s'a făcut cu ceremonia cuvenită la 15 Ianuarie.

Eternă să'i fie memoria!

* (Bal român în Viena). Comitetul balului român din Viena ne trimite următorul apel:

Impulsul nobil de ași conserva individualitatea românească chiar și în mijlocul celor mai eterogene elemente culturale a îndemnat acum sunt 9 ani pe studenții români din Viena a în-

ființa o societate academică socială-literară: „România Jună“.

Factorul principal al societății a fost și este „Cabinetul de lectură“, căci acesta e în Viena unicul adăpost pentru cultivarea limbei și literaturii române și totodată un asil pentru studenții români lipsiți de mijloace.

În urma împregiurării nefavorabile publicate în ultimul raport anual al societății, fondul disponibil al „României-June“, din care să susține și cabinetul de lectură, a desecat mai de tot. Astfel unica școală românească din Viena este în pericol de a fi închisă, iar prin împlinirea acestei eventualități viața societății noastre va fi paralizată, „România-Jună“ va muri!

Este deci lucru firesc, ca iubirea de limbă și națiune, apoi datorința frățiască de a ajuta pe colegii noștri, precum și teama, că se va cufunda în oceanul străinătății aceea insulă iubită, unde căutăm scăpare de valorile furtunoase ce ne încungiuță, ne-au îndemnat a cerca mai multe mijloace pentru delăturarea pericolului amenințătoriu.

Credem a fi aflat un mijloc potrivit în arangiarea unui „Bal Român“ în Viena, pentru că prin aceasta întreprindere de o parte Românilor din Viena li se dă ocaziune a se prezenta cu demnitate străinilor, de altă parte venitul balului va asigura iarăși susținerea cabinetului de lectură pentru un timp mai lung.

Balul se va ține în 15 Februarie st. n. în „Grand Hotel“, și cu viuă plăcere aducem la cunoștință, că mult stimatele doamne: Angelina de Balaceanu, Matilda Dumba n. Germani, Maria de Filisanu, Teresa Edouard Kanitz, Coelestina de Oppolzer n. Mautner-Markhof, Aurelia Trapsia-Kron, au luat asupra-și patronatul balului și prin aceasta i-au asigurat succesul.

Deci, dacă dintre damele din Viena nu numai Românele, ci și cele de altă naționalitate îmbrăcișază cu atâta căldură întreprinderea noastră, sântem îndreptățiți a spera, că tot așa de puternic va fi sprijinul onorabil public român și filoromân din patriă.

Apelăm dară la bunăvoința publicului nostru, fiind convinși, că cursul seu material va fi cu atât mai considerabil, cu cât „România-Jună“ se află de astă-dată într-o lipsă estremă.

Edarea biletelor de intrare din 5 Februarie în fie-care și dela oarele 10 a. m. până 5 p. m. în localitățile „României-June“, I, Sonnenfelsgasse, Nr. 1.

Bilete pentru D-ni fl. 6, pentru Dame fl. 3.

* („Ateneul din Bucuresți. Programul conferințelor, ce se vor ține în anul acesta în „Ateneu“ este următoriu:

D. D. P. Viorean. Despre suveranitate și delegațiunea exercițiului ei. Sistemul electoral și dreptul minorităților de a fi reprezentate.

D. Dr. Felix. Despre higiena alimentațiunii.

D. N. Ionescu. Români și Bulgarii în peninsula balcanică și în special în secolul XIII.

D. G. Marian. Ciocoi vechi, — schițe de moravuri.

D. Dr. Petrinii. Despre ameliorațiunea speciei umane.

D. V. A. Urechiiă. Despre literatura negativă

D. St. C. Mihailescu. Cestiuni sociologice.

D. Disescu. Legile și femeia

D. G. Sion. Lectura unei comedii originale.

D. P. S. Aurelian. Populațiunea din punctul de vedere economic și politic.

D. D. Laurian. Despre Heliade.

D. A. Vericeanu. Condițiunile productivității muncii.

D. D. I. Ghica. Despre instrucțiunea secundară.

D. G. Dem. Teodorescu. Despre colinde și basme.

D. C. A. Arion. Despre fabulă. Lafontaine și Alexsandrescu.

D. A. Odobescu. Despre istoria ieroglifică a lui Dimitrie Cantemir.

D. D. Olănescu. Despre poezie.

D. C. Stăncescu. Despre portret.

D. M. Balș. Despre monetă.

D. C. Esarcu. Diplomația venețiană în orient. Raporturile ambasadurilor venețiani la Constantinopole studiate ca sorgintă a istoriei noastre naționale.

* („Resboiul“ făcândocolul pământului în 121 zile). Jurnalul din Bucuresci „Resboiul“ scrie despre sine următoarele: Un amic al nostru d. Rougier, inginer locuitor în Suez, a facilitat călătoria unui număr al diarului nostru împrejurul pământului.

Trămițându-l dsale la Suez, d sa l a înaintat tot prin postă la Calcuta, în India unui cunoscut al seu, d. L. V. Loring, care la rëndul seu l a înaintat altuia la Taigon; de unde fû trâmisi unui comerciant, d. Gertner la Iedo. Din Iaponia fu expediat la San Francisco (Mexic) dlui Pablo Mendez restaurator, care după ce l a dat gazilă 2—3 zile pe una din mesele sale (se înțelege fără mâncare) îi ură călătorie bună peste munții stancoși, dela un ocean la altul, în lada postală, la New-York.

La New-York d. I. Wason, diarist, îl privi, — prăfuit cum era după o așa călătorie, reflectă puțin asupra editurii d-lor Thiel și Weiss, și puindu'l sub altă bandă peste banțele vechi îi ură și el călătorie bună, dându-i adresa dlui Choch la Londra. D. Choch, făcû haz de halul acestui neobosit turist, încărcat cu fel de fel de timbre, credincios apoi caracterului sistematic și economic englesesc, îl lipi puțin, căci se poate înțelege câte i se întemplantase prin atâtea țeri și peste atâtea mări, și l a trâmisi la Neapoli dlui Carena, artist sculptor, care surișdend cu bunăvoință acestui recomandat, îl reinveli și scrise pe el adresa Al. Signor G. H. Grandini, direttore del giornale Resboiul Bucarest (în tocmai, cetiți însă Grandea)

Ne reveni în fine fidelul „număr călător“ — însă ostenit și prăpădit de tot.

121 zile de călătorie, 8 timbre lipite, 22 timbre imprimate și 32 semnatûri ale acelor, cu cari a făcut cunoștința sa mai întinsă! Gândiți-ve puțin la halul în care ni s'a prezentat, spre a ne da socoteală, nu de câte a vëțut dar de locurile pe unde a trecut și s'a oprit.

Acest veteran, care a bine meritat... dela redacție va fi încadrat și în loc de onoare pus, pentru emulația confrăților sei trecuți și viitori cari nu valorează decât 10 bani.

Trămiserăm acum altul, numărul cu Întrarea triumfală a armatei, ca să facă ocolul pământului în Zig-Zag: Barcelona, Capul Bunei-Speranțe, să treacă prin strămtoarea Magelan, după ce va vedé și va fi vëțut la Rio-Janeiro, (Brasilia) să treacă și el prin San Francisco și Iedo spre a merge la Tobolsk (Siberia) — de unde, dacă va fi și el norocit în călătorie, ne va sosi cu posta dela Unggheni, venind dela Petersburg. Despre acesta care va trece prin căldurile caniculare ale tropicelor, ca după aceea să tremure de ger în Siberia, în subțirea lui manta, vom vorbi dacă îl vom revedé la primăvară, — bine înțeles dacă nu cum-va se va înneca la mal, adecă în biroul postal local.“

* (Un accident)* îngrozitor s'a întâmplat la Chisseau (Franța). S'a dărâmat o sală mare, în care erau adunate o sută de persoane la o masă de nuntă, strivind pe toți nuntașii. S'a scos de sub dărâmături cinci morți. Ginerile și mireasa asemenea au fost răniți.

Era o privesc foarte tristă a vedea a doua zi, în mijlocul dărâmăturilor, resturile mesei întocmite pentru prânzul de nuntă și încă acoperită de pânza pătată de vin; păharile și sticlele sparte, făcliile rupte, scaunele sfărâmate, ultimele urme ale unei zile care ar fi trebuit să se petreacă în bucurie și care s'a terminat în jale.

* (Heliograf). Nu e astăzi resbel, care să nu dea naștere la vr'o invențiune ingenioasă. Astfel în Afganistan Englezii corespund între corpurile de armată prin un mijloc foarte simplu și foarte ușor de întrebuintat în țările de soare ca Orientul. Fie-care își aduce aminte că în copilărie s'a amusat a orbii pe trecători cu o mică oglindă, pe care dau direct rațele soarelui; iată heliograf. Oglindile, de cari se servesc Englezii sunt însă mai puternice și mai puțin rudimentare. Cu ajutorul aceluia aparat, și cu intreruperi mai mult sau mai puțin lungi, reproduc semnele alfabetului telegrafic Morse. V. C.

* (Fenomene ceresci). La Paris, s'a vădit în ziua de 24 Decembrie un bolid foarte strălucit care a străbătut cerul în direcțiunea nord-vest, către șapte oare sara. Era de frumoasă culoare verde și albastră și a ținut numai cinci sau șase secunde.

* (Un cas de letargie rar). Diarele din Franța raportează un cas de letargie cauzat de irică, care s'a produs la Lille. În ziua de Crăciun o fată de 18 ani intră acasă spuind că fusese înspăimântată de lătrăturile neașteptate a unui câine pe care nu l'văduse venind la ea. Pentru moment nu simțea nimic și rise și ea de întâmplare. A doua zi dimineața fu imposibil a fi trezită și tot astfel fu și cele 3 zile următoare. A patra zi se trezi câte-va minute și spuse tatălui său, că voese încă să doarmă. În adevăr adormi, și sara medicii chemați de familia înspăimântată de aceea stare extra-ordinară, constatară că încetase de a trăi.

* (Vioare vechi). La Londra a avut loc de curând vânzarea mai multor vioare vechi ce au atins prețuri foarte mari. Două vioare de ale celebrului Stradivarius au fost vândute câte cu 240 guinee bucata (guinea 25 fr.) O vioară a lui Guarnerius s'a vândut cu 600 guinee. Până acum nu se plătesc asemenea prețuri pentru o vioară. „Pressa“.

* (Moartea unui jucător de cărți). A avut o avere de 4 milioane și a murit cu datorii, aceasta se vede în toate zilele, dar ca această însemnată avere să fie jertfită pentru dama de pică, este în adevăr trist, căci în timpul de față nu se știe unde judecătorii se vor opri.

Sunt câte-va zile de când, la Grand-Hotel a murit d. Baquero născut la Havana, locuind la Paris de care am vorbit mai sus.

Această avere o făcuse în comerțul și între mulțime de întreprinderi între altele ca director a unei trupe de teatru. Din nenorocire pentru densul, la sosirea sa în Paris fu introdus de câțiva amici în casele de joc. Din cele dintâi zile perdă o sumă de 100 mii franci, și până la moartea sa nenorocirea l'a urmărit astfel, că cele 4 milioane se duseră.

* Reproduse, fiind cuprinse numai într-o mică parte a edițiunii Nr. ultim.

Este un an de când emoțiunile jocului îl dară într-o boală de inimă, care mergea mai spre rău, cu toate îngrijirile de care se înconjura. Trei din amicii săi, tovarăși de joc, au fost față la cele din urmă momente a vieții sale. Nu s'a găsit decât o sumă de 1100 franci, închiși într'un plic, pe care unul dintre acești amici i-o împrumutase cu câteva zile înainte de moartea sa.

Cum am dis mai sus, el lăsă vre-o 40,000 de franci datorii, din care cea mai mare parte o datorese acelor cu care juca cărțile.

Baquero, care nu avea decât 45 de ani, era însurat. El lăsă în urma sa la New-York o femeie și o fată.

Și cu toate aceste esemplul acesta nu va împedea pe iubitorii de baccarat de a se înturna la masa unde s'ermanul Baquero a dat cel din urmă ban.....

* (Portocalele). Din punctul de vedere igienic portocala, mărul de aur a celor vechi, este un fruct foarte stimat, puțin tonic, răcoritor și de o digestiune ușoară. Portocalele au fost foarte abundante anul acesta; de aceea nu credem inutil a spune câte-va cuvinte despre ele.

Portocalele cele mai stimate și mai demne de a fi provin din insula Malta, ca și mandarinele. Aceste portocale sunt foarte greu de căpătat. Cea mai mare parte din recolta insulei este în Anglia, unde este obiectul unui comerț important. Aceste fructe se plătesc foarte scump.

Insulele Azose produc portocale, ce ar pute rivalisa cu cele de Neapole. Dacă forma, frumuseța, regularitatea acestor fructe a Orientului, portocala de Maiorca ar fi regina acestor splendide fructe. Nici una nu e mai voluminoasă și mai sferică. Ea posedă un meț foarte gros, foarte buretos și zăhărit, și se conservă mult.

Portocalele de Mesina, Palermo, Sorrento, Reggio, Blidah, Andalusia, etc., sunt foarte stimate. Ele au o fisionomie plăcută, dar calitatea e rea adese. Portocalele de Provence și Liguria sunt foarte comune. Cele de Grecia încă sunt căutate, dar nu de peste tot locul. De aceste se aduc la noi.

Am vorbit de mandarină. Aceasta e o varietate de portocale, mai puțin suculentă decât aceasta, dar cu un parfum delicios. Ea e originară din Malta, unde este cultivată cu un mare succes și unde capătă o dezvoltare și un gust, ce n'are nicăiri în Europa.

Mandarinarul a fost transportat pe toate punctele meridionale, unde crește portocalul. În genere s'au căpătat rezultate frumoase în părțile meridionale a Franței, Italiei și Spaniei. Mandarinarii de Andalusia sunt foarte stimați.

Acest mic fruct mușcat, eminent aristocratic, figura ca distincțiune nu de mulți ani numai pe mesele mari. Consumațiunea sa s'a popularizat grație producțiunii sale ce s'a înisutit.

N'am vorbit de cât de portocalele din Europa. Dar acest fruct, fiind ordinar din țările calde, e bine înțeles, că acolo sunt varietățile cele mai frumoase și gustoase. „V. C.“

* (Disparițiune). Diarele din Italia se ocupă de disparițiunea subită din București a colonelului italian Gola.

„L'Italie“ anunță că consulatul italian din București urmărește cu activitate ancheta sa pentru a da de urmele colonelului; dar până acum căutările sale au fost zadarnice. Se pare probabil că dacă d. Gola a fost victima unei crime sau a unui accident, această crimă sau acest accident, a avut loc la București. În adevăr, în ziua disparițiunii sale, colo-

nelul Gola se prezentă la 11 oare de dimineață la consulat și anunță, că va pleca după amiaza la Giurgiu. El se înturna la otel și eși puțin după aceea pentru a se duce la gară. Nu avea cu densul decât micul seu bagaj, celalalt fusese dinainte espedat la Constantinopole. Colonelul era singur, căci nu este esact, după cum ție unele diare, că ar fi avut cu sine soldatul de ordonanță. Se crede că s'a suit în trăsură pentru a se duce la gară. Fost'a el condus într'un loc desșert, și apoi prădat și ucis? Părăsit'a el Bucureștii? Nu se știe. A fost cu neputință de a ști dacă a luat un bilet pentru Giurgiu și dacă a sosit în acest oraș.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Paris, 31 Ianuarie n. Camera a-lesse cu 314 din 405 voturi de presidentul ei pe Gambetta. Nunțiul lui Grévy se așteaptă numai pe epătămăna viitoare, după aceea Gambetta va primi presiidiul în cameră.

Petersburg, 31 Ianuarie n. În Wetljanka și jur în 30 Ianuarie nu s'a întâmplat nici o îmbolnăvire; în Selitrenn din 27 până în 28 Ianuarie au murit patru; unul se îmbolnăvise.

Bursa de Viena

din 31 Ianuarie n. 1879.

Împrumutul de stat din 1860	143 75
Aecțiuni de bancă	778 —
Aecțiuni de credit	213 50
London	116 60
Argent	100
Galbin	5 52
Napoleon d'aur (poli)	9 32
Valuta nouă imperială germană	57 60

Economic.

Arad, 25 Ianuarie n. Grăul a fost reprezentat bine, totuși însă vândătorii au fost siliți a scăde din preț 15—40 cr. v. a. ca să poată vinde. Notăm: Grăul bănățan s'a vândut în cantitate de 75—77 chilo cu 6 fl. 40—7 fl. 20 cr. v. a.; grăul arădan în cantitate de 74—76 chilo cu fl. 6.70—7.20 cr. v. a. grăul tisaian în cantitate de 76.5—78.5 chilo cu fl. 7—8.40 cr. v. a.; s'ecara mai n'are căutare, de aceea s'a și vândut numai cu fl. 5.20—35 pr. m. m.; orzul cu fl. 5.15—35 pr. m. m.; ovės s'a vândut în partii mai mici cu fl. 5.10 cr. v. a. pr. m. m.; cucuruzul deși a fost prezentat și căutat bine totuș s'a putut vinde numai cu un preț micșorat cu câte 10—20 cr. v. a.; fl. 4—4.20 cr. v. a. negoțierile sunt mai animate. Prețurile în săptămăna trecută s'au ținut bine.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 22 Februarie im. Catarinei Fenichel în Aiud; în 22 Febr. imobil. lui Stefan Szalanczi în Armeni (jud. cerc. Aiud); în 5 Febr. și 5 Martie imob. lui George Demai în Laborfalău (jud. cerc. Szepsi-Sz-György); în 16 Febr. și 13 Martie imob. lui Dionisie Vas în Arpașul de jos (jud. cerc. Făgăraș); în 28 Febr. imobil. lui George Grail în Mănăradie (jud. cerc. Aiud); în 22 Febr. și 26 Martie imobil. lui Ladislau Bartha în Szörceș; în 22 Febr. și 26 Martie imob. lui Baltasar Bogdan în Covasna (trib. K. Vársárhely); în 1 Martie și 1 Aprilie imob. aparținătoare de masa concursală a lui Carol Gürtler în Sibiu (trib.); în 3 Febr. și 3 Martie imobil. lui Gedeon Bernat în Mihălești (judec. cerc. Székelyhid); în 26 Febr. și 28 Martie imobil. lui Alecsiu Pap în Potakfalvă (trib. Sz. Udvarhely); în 24 Febr. și 28 Martie imob. lui Petru Pozson în Papolț; în 18 Febr. și 22 Martie imobil. Dnei Dionisie Kiș, Maria Balog în Baratoș; în 20 Febr. și 24 Martie imob. lui Stefan Gereb în Osdolea (trib. K. Vársárhely); în 19 Febr. și 1 Aprilie imobil.

lui Dănilă Bartha în Mezü-Panit (trib. M. Vársárhely); în 5 Martie și 5 Aprilie imob. lui Ioan Nicolesse Dordea în Vale (trib. Sibiu); în 3 Febr. imobil, lui Onisie Suciu în Magyar Borzas (jud. cerc. Gherla); în 7 Febr. imobil lui Nicolae și Eva Lazar în Sibiu (trib.); în 29 Martie și 29 Aprilie imobil. lui Nicolae Palfy în Gaghi (trib. Sz. Udvarhely); în 18 Febr. și 18 Martie imobil. lui Ioan Nistor în P Fentös (judec. cerc. Șomcuta mare); în 13 Febr. marfa și mob. lui Ioan Getschling în Szász-Regen (jud. cercuală); în 24 Febr. și 5 Aprilie imob. lui Stefan Simonfi în M. Vársárhely (trib.); în 10 Martie și 10 Aprilie imob. Șaroltei Hahn în Mercurea; în 25 Febr. și 27 Martie imob. baronului Eranz Reichenstein în Sibiu (trib.); în 24 Febr. și 2 Aprilie imobil. lui Ludovic Corandi în M. Vársárhely (trib.); în 21 Februarie și 21 Martie imob. rămasului după Iacob Popa în Pianul săsösc (jud. cerc. Sebeș); în 10 Febr. și 10 Martie imob. lui Ioan Enzinger în Sighișoara (jud. cerc.); în 21 Febr. și 21 Martie imobil. lui Gavrilă Andriș în Năsăud (jud. cerc.); în 28 Febr imobil lui Dionisie Benedek în Copoș (jud. cerc. S. Szt. György); în 4 Martie imobil lui Iacob Dăncillean în Poiana (trib. Sibiu); în 17 Martie și 17 Aprilie imob. rămasului după George Drotleff în Alzina (trib. Sibiu) în 6 Febr. și 6 Febr. imob. Mariei Fanta în Șona (jud. cerc. Sighișoara); în 26 Febr. și 29 Martie imobil. comunei Veneția de sus (jud. cerc. Făgăraș); în 24 Mar. imob. lui Ladislau Bereczky în Torbozlo (trib. M. Vársárhely); în 26 Febr. și 28 Martie imob. lui Ioan Roth și soției sale în Sighișoara (jud. cerc.); în 7 Martie și 7 Aprilie imob. lui Ioan Cloțan în Tichindeal (trib. Sibiu).

Nr. 65 ex 1879

[4] 3—3

Pertractare de ofert.

Spre asigurarea recerinței de 1024 metri cubici de lemne de ars pentru perioada 1879—1880 se va ține în 20 Februarie a. c. în cancelaria administratoriului Morotrophului reg. ung. o pertractare de oferte. Tot acolo se pot lua la cunoștință și condițiunile de licitațiune în oările oficiale de ante ameați.

Ofertele în scris și după lege timbrate împreună cu 200 fl. vadium au a se băga în ziua nunită până la 11 oare ante ameați, cu descriere lămurită, a cantității, calității, lungimei și grosimei lemnelor, asemenea sunt de cele aduse pe apă, seu nu.

Oferte întârđiate sau făcute după pertractare se vor refusa, și cele nu în înțelesul acestei publicațiuni făcute, nu se vor considera.

Sibiu în 22 Ianuarie 1879.

Direcțiunea Morotrophului r. ung.

Însciințare.

Deschidându-se în 1 Martie n. a. c. în institutul reg. de moșit din Sibiu instrucțiune pentru moșe, candidatele de moșit de naționalitatea română și nemțască sunt provocate a se însinua până la terminul indicat la subscrisul spre a fi primite în curs.

Sibiu 31 Ianuarie 1879.

Dr. Lukacs Miculics,
profesor ord. de moșit.

[6] 1—4

Victor Popescu, advocat în Brașov,

și are cancelaria — începând din 1-a Februarie st. n. a. c. — în „Brândărie“ (Hinter den Fleischbänken) sub N. C. 316, în acelaș local, în care a fost mai demult cancelaria d-nului notar public Petru Nemeș.

Brașov în 28/16 Ianuarie 1879.

[5]

1—3